

Consiliul Superior al Magistraturii

Judecătoria CHIȘINĂU
(sediul Ciocana)

MD-2044, mun. Chișinău
str. Mihai Sadoveanu, 24/1
tel: 022-34-26-20, fax: 022-44-10-90

Высший Совет Магистратуры

Суд КИШИНЭУ
(офис Чокана)

MD-2044, мун. Кишинэу,
ул. Михай Садовяну 24/1
тел: 022-34-26-20, факс: 022-44-10-90

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
SEDIUL CIOCANĂ
Dosar nr. 1-103/2017
ieșire Nr. _____
_____ 20__

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu 28

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), vă expediază sesizarea cu privire la excepția de neconstituționalitate a art. 307 Codul de procedură penală, depusă de către apărătorul MARCHITAN Vadim, care acționează în apărarea drepturilor și intereselor legale ale inculpatului MARCHITAN Gheorghe Vasile, în cauza penală de învinuire a lui Marchitan Gheorghe Vasile, născut la 16 decembrie 1948, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. 2 lit. c) Codul penal al Republicii Moldova.

Anexă:

- Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 03 mai 2017 de ridicare a excepției de neconstituționalitate;
- Sesizarea apărătorului MARCHITAN Vadim;
- Copia rechizitoriului - 27 file;

Președintele completului,
Judecător

Sîrbu Victoria

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
INTRARE NR.	799
24	05 2017

Baroul mun. Chișinău
 Cabinetul Avocatului " Marchitan Vadim "
 Sediul: mun. Chisinau str. Sfintul Andrei 20
 E-mail: avocatulmarchitan@mail.ru
 Cod fiscal: 43536013
 Tel: 079688003

Judecătoria Chișinău sediul Ciocana

de la Marchitan Vadim

avocat, apărător al judecătorului Marchitan Gheorghe învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) CP

CERERE

de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 221 alin. (4) Cod de procedură penală, sub aspectele menționate în prezenta cerere, aplicat în cauza penală privind învinuirea judecătorului Marchitan Gh. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI ȘI NECESITATEA RIDICĂRII EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE.

În procedura judecătorei Chișinău sediul Ciocana spre judecare în prima instanță se află cauza penală privind învinuirea judecătorului Marchitan Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 25.01.2017 și rechizitoriului, procurorul în Procuratura Anticorupție D. Compan îl învinuiește pe judecătorul Marchitan Gh. de săvârșirea faptei care rezumativ constă în aceea că, el acționînd în înțelegere prealabilă și în participație complexă cu persoane neidentificate, care urmăreau scopul de a transfera bani ce constituiau venituri ilicite, cu scopul de a contribui la realizarea intențiilor infracționale a persoanelor nestabilite la spălarea de bani, a pronunțat cu bună-știință ordonanța judecătorească irevocabilă din 18.03.2011 contrară Codului de procedură civilă și a Legii cambiei nr. 1527 din 22.06.1993. Prin pronunțarea acestei ordonanțe judecătorești contrare legii, judecătorului Marchitan Gh. a înlăturat obstacole la realizarea infracțiunii de spălare de bani din Federația Rusă în alte state nestabilite, ceea ce s-a soldat cu transferul de bani în sumă de 200 mln. dollari SUA prin sistemul bancar al R. Moldova prin intermediul instituției financiare BC "Moldindconbank" SA, realizînd o etapă componentă a procesului complex infracțional de spălare de bani, care implica mai mulți actori neidentificați din diferite state neidentificate.

Aceste acțiuni ale judecătorului Marchitan Gh. au fost calificate juridic de către procurorul D. Compan în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, în fapt judecătorul Marchitan Gh. se învinuiește în pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 18.03.2011 contrară legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată, considerînd că din materialele urmăririi penale rezultă că prin pronunțarea cu bună-știință ordonanței judecătorești irevocabile din 18.03.2011 contrară legii judecătorul Marchitan Gh. a cauzat prejudicii intereselor publice, procurorul D. Compan în baza art. 221 alin. (4) Cod procedură penală la 25 ianuarie 2017 a înaintat instanței de judecată **o cerere cu privire la admiterea acțiunii civile în cadrul procesului penal**, prin care l-a chemat în judecată pe judecătorul Marchitan Gh. ca pîrît și a cerut instanței anularea Ordonanței din 18.03.2011 ca act care a cauzat prejudiciu intereselor publice.

Conform art. 221 alin. (4) Cod procedură penală procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice.

Considerăm că art. 221 alin. (4) Cod procedură penală în partea în care dispozițiile lui prevăd dreptul procurorului de a intenta și susține acțiunea civilă pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul autorității publice sunt neconstituționale din următoarele considerente.

II. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII.

Aliniatul (4) art. 221 Cod procedură penală în partea în care prevede că ” procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată ... pentru anularea actelor, care au cauzat prejudiciu ...” nu corespund cerințelor art. 124 alin. (3) din Constituție, contravin art. 119 din Constituție.

Argumentăm aceste afirmații ale noastre prin următoarele elemente de fapt și de drept.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărîrea din 21.12.2004 în cauza **Busuioc versus Moldova** a statuat că ” o normă nu poate fi considerată ”lege” decît dacă ea este formulată cu suficientă precizie ...” (vezi § 52 a hotărîrii)

Sub acest aspect Curtea E.D.O. în hotărîrea din 07.06.2007 în cauza Guțu versus Moldova a mai statuat că expresia ”prevăzută de lege” nu presupune doar corespunderea cu legislația națională,

dar de asemenea, se referă la calitatea acestei legislației” (vezi § 66 a hotărîrii). În continuare Curtea E.D.O. în această hotărîre a reiterat că *”legislația națională trebuie să indice cu claritate rezonabilă scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a ușura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică”* (vezi § 66 a hotărîrii)

Și Curtea Constituțională în jurisprudența sa de interpretare a Constituției a statuat că o normă de drept nu poate fi considerată ”lege” decît dacă ea corespunde a trei criterii de calitate a ei: accesibilitate, previzibilitate și claritate.(vezi de exemplu pct. 9-10 a hotărîrii nr. 6 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 Cod procedură penală)

Considerăm că art. 221 alin. (4) Cod procedură penală în partea în care dispozițiile lui prevăd dreptul procurorului de a intenta și susține acțiunea civilă pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul autorității publice prin infracțiune nu corespunde criteriilor de calitate a legii deduse de Curtea Constituțională din interpretarea Constituției și de Curtea E.D.O. din interpretarea Convenției E.D.O.

Astfel, conform art. 124 alin. (3) din Constituție competența Procuraturii este stabilită prin lege.

Procurorul conform art. 2 din Legea cu privire la Procuratură este persoana cu funcție de demnitate publică, care exercită atribuțiile Procuraturii, prevăzute de Constituție, de prezenta lege, de alte acte legislative și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Este incontestabil faptul, că dreptul procurorului prevăzut de art. 221 alin. (4) Cod procedură penală de a intenta și a susține acțiunea civilă în procesul penal pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciu autorității publice prin infracțiune este o atribuție de competența Procuraturii, care conform art. 124 alin. (3) din Constituție se stabilește prin lege.

Însă în alin. (4) art. 221 Cod procedură penală nu este indicat clar și previzibil actele, pentru anularea cărora procurorul este în drept să intenteze și să susțină acțiunea civilă în procesul penal. Or, termenul ”act” are o sferă largă de întrebuintare și se aplică în mai multe înțelesuri. (vezi: Dicționarul al limbii române, ed. Univers enciclopedic, București, 1996 pag. 9)

De exemplu, în sfera dreptului termenul ”act” se întrebuintează ca act legislativ (vezi art. 1-2 a Legii nr. 780 din 27.11.2001), actele Președintelui R. Moldova (art. 94 din Constituție), act normativ al Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale (vezi art. 10-12 a Legii nr. 317-XV din 18.07.2003), act judecătoresc de dispoziție (art. 14 Cod de procedură civilă), acte procedurale (art. 6 pct. 1) Cod de procedură penală) etc.

În această situație dispozițiile alin. (4) art. 221 Cod procedură penală în partea în care ele nu concretizează actele, pentru anularea cărora procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă în procesul penal, sunt atît de vagi încît pot crea premise pentru procuror de a abuza de acest drept și genera consecințe imprevizibile.

De aceea, dispozițiile alin. (4) art. 221 Cod procedură penală în partea în care prevede că "procurorul poate intenta acțiune civilă intentată ... pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciu ... " nu pot fi considerate "lege" din motivul că nu corespund criteriilor de "calitate a legii" și sînt contrare art. 124 alin. (3) din Constituție, conform cărora competența Procuraturii se stabilește prin lege.

Aceste afirmații ale noastre se confirmă și prin practica de aplicare a alin. (4) art. 221 Cod procedură penală de procurorul D. Compan în cauza penală a judecătorului Marchitan Gh.

Astfel, în pct. 2 a prezentei cereri am menționat, că în fapt judecătorul Marchitan Gh. se învinuiește în pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 18.03.2011 contrară legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărîri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Considerînd ordonanța judecătorească irevocabilă din 18.03.2011 ca act prevăzut în alin. (4) art. 221 Cod procedură penală, procurorul D. Compan în baza art. 221 alin. (4) Cod procedură penală a înaintat instanței de judecată o cerere cu privire la admiterea acțiunii civile în cadrul procesului penal, prin care l-a chemat în judecată pe judecătorul Marchitan Gh. ca pîrît și a cerut instanței anularea acestei ordonanțe ca act ce a cauzat prejudiciul intereselor publice.

Într-adevăr, ordonanța judecătorească conform art. 14 Cod de procedură civilă este un act judiciar ce se emite de instanță de judecată la examinarea în prima instanță a pricinilor specificate la art. 345 Cod de procedură civilă.

Însă conform art. 119 din Constituție și art. 15 Cod de procedură civilă împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Altă procedură de contestare și anulare a hotărîrilor judecătorești Constituția și legea nu prevede.

De aceea, dispozițiile alin. (4) art. 221 Cod procedură penală aplicate în cauza penală a judecătorului Marchitan Gh. în partea în care prevăd că "procurorul poate intenta acțiune civilă ... pentru anularea actelor, care au cauzat prejudiciu ... " nu numai nu corespund cerințelor prevăzute de art. 124 alin. (3) din Constituție, ci și contravin art. 119 din Constituție.

În baza acestor elemente de fapt și de drept, considerăm că art. 221 alin. (4) Cod procedură penală aplicat în cauza penală a judecătorului Gh. Marchitan în partea în care prevăd că "procurorul poate intenta și susține acțiune civilă intentată ... pentru anularea actelor, care au cauzat prejudiciu ... " contravin cerințelor prevăzute de art. 23, art. 119 și art. 124 alin. (3) din Constituție.

III. HOTĂRÎREA SOLICITATĂ .

70

Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art 135 alin (1) lit a) și g) din Constituție a hotărât că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legii ce urmează a fi aplicată la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său instanța de judecată este obligată la cererea părților sau din oficiu să sesizeze Curtea Constituțională.

Curtea Constituțională în pct. 3 a hotărârii nr. 7 din 13.02.2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală, ”de asemenea a statuat că „*avînd în vedere dispozițiile art. 31 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practică aplicării lor de către organele de drept* (vezi hotărârea publicată în M.O. nr. 19-20/6 din 22.02.2001).

Pînă în prezent nu este o hotărîre a Curții Constituționale, avînd ca obiect examinarea constituționalității dispozițiilor alin. (4) art. 221 Cod procedură penală și a practicii de aplicare a lor.

Condițiile de formă pentru sesizarea Curții Constituționale în cauză sunt întrunite.

Din aceste motive în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție și conform hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția R.M., -

CER

1. Admiterea prezenței cererei.

2. De a sesiza Curtea Constituțională privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pentru a verifica constituționalitatea alin. (4) art. 221 Cod de procedură penală în partea în care prevede că *”procurorul poate intenta și susține acțiune civilă intentată ... pentru anularea actelor, care au cauzat prejudiciu ... ”* care în opinia noastră contravin cerințelor prevăzute de art. 23, art. 119 și art. 124 alin. (3) din Constituție.

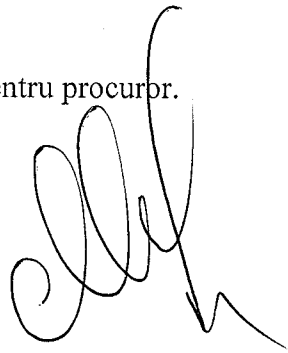
3. În baza art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală de suspendat examinarea cauzei penale în privința judecătorului Marchitan Gheorghe , pînă ce Curtea Constituțională se v-a expune asupra sesizării.

Anexă:

- copia cererii pentru procuror.

Cu respect,

19.02.17

Marchitan Vadim,
avocat, apărătorul judecătorului Marchitan Gh.
învinit în baza art. 307 alin. (2) lit. c) CP

Dosarul nr. 22-1-1666-07032017 (nr. 1-103/17)

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Completul de judecată în componența:
Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Spoială Alexandru și Chironeț Ioana
Grefierul Serbușco Mihaela
Cu participarea:
acuzatorului de stat Compan Dorin
apărătorului Marchitan Vadim

examinînd în ședință de judecată publică preliminară cauza penală de învinuire a lui Marchitan Gheorghe Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal al Republicii Moldova,

constată:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) se află spre examinare cauza penală privind învinuirea lui Marchitan Gheorghe Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal al Republicii Moldova.

În ședința de judecată din 25 aprilie 2017, apărătorul inculpatului – avocatul Marchitan Vadim, a înaintat cerere prin care a solicitat sesizarea Curții Constituționale privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 221 alin. (4) din Codul penal, care contravine art. 119 și 124 alin. (3) din Constituție.

În motivarea cererii avocatul Marchitan Vadim a indicat că din materialele cauzei penale rezultă că prin pronunțare cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 18.03.2011 contrară legii, judecătorul Marchitan Gheorghe Vasile a cauzat prejudicii intereselor publice și în baza art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală a înaintat instanței judecătorești cerere cu privire la admiterea acțiunii civile în cadrul procesului penal, prin care l-a chemat în judecată ca pîrît și a cerut anularea acestor ordonanțe, ca acte ce au cauzat prejudicii intereselor publice.

Conform art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice.

Consideră că art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală în partea în care dispozițiile lui prevăd dreptul procurorului de a intenta și susține acțiunea civilă pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciu autorității publice sunt neconstituționale, or acestea nu corespund art. 124 alin. (3) din Constituție și art. 119 din Constituție, cît și criteriilor de calitate a legii.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea din 21.12.2004 în cauza Busuioc versus Moldova a statuat la § 52 că ”o normă nu poate fi considerată ”lege” decât dacă ea este formulată cu suficientă precizie ...”.

Sub acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului în § 66 al hotărârii din 07.06.2007 în cauza Guțu versus Moldova a mai statuat că expresia ”prevăzută de lege” nu presupune doar corespunderea cu legislația națională, dar de asemenea, se referă la calitatea acestei legislații”. În continuare Curtea Europeană a Drepturilor Omului în această hotărâre a reiterat că ”legislația națională trebuie să indice cu claritate rezonabilă scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a ușura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică”.

Și Curtea Constituțională în jurisprudența sa de interpretare a Constituției a statuat că o normă de drept nu poate fi considerată ”lege” decât dacă ea corespunde a trei criterii de calitate a ei: accesibilitate, previzibilitate și claritate (pct. 9-10 din Hotărârea nr. 6 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (6) din Codul de procedură penală).

Consideră că dispozițiile art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală în partea în care ”*procurorul poate intenta acțiunea civilă pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciu*” nu pot fi considerate lege din motivul că nu corespund criteriilor de calitate a legii și sunt contrare art. 124 alin. (3) din Constituție, conform cărora competența procurorului se stabilește prin lege.

În articolul menționat nu este clar și previzibil indicat actele, pentru anularea cărora procurorul este în drept să intenteze și să susțină acțiunea civilă în procesul penal. Termenul ”act” are o sferă largă de întrebuintare și se aplică în mai multe înțelesuri – ca act legislativ, act normativ, act judecătoresc de dispoziție, acte procedurale etc. Deoarece art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală în partea în care nu concretizează actele, pentru anularea cărora procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă în procesul penal, sunt atât de vagi încât pot crea premise pentru procuror de a abuza de acest drept și genera consecințe imprevizibile.

La caz, judecătorul Marchitan Gheorghe se învinuiește în principiu de pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 18.03.2011 contrară legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal și s-a înaintat acțiune civilă de către procuror prin care se solicită anularea ordonanței judecătorești pronunțată ca act ce a cauzat prejudiciu intereselor publice.

În ședința de judecată apărătorul Marchitan Vadim și inculpatul Marchitan Gheorghe au susținut cererea și au solicitat admiterea acesteia. La fel, au susținut că pînă la moment nu este o hotărâre a Curții Constituționale, avînd ca obiect examinarea dispozițiilor art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală și practicii de aplicare a lor sub aspectele invocate.

Acuzatorul de stat Dorin Compan în ședința de judecată a lăsat la discreția instanței soluționarea chestiunii cu privire la demersul înaintat.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei penale, analizînd solicitarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul de judecată consideră că cererea urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Codul de procedură penală dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, la pct. 82, a relevat următoarele: "Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate".

Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, completul reține că acesta invocă neconstituționalitatea art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în sensul corespunderii cu art. 119 și art. 124 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, completul concluzionează că normele vizate de către apărătorul Marchitan Vadim constituie obiect al controlului constituționalității fiind întrunite condițiile Hotărîrii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016.

La fel, completul remarcă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de partea în proces - apărătorul Marchitan Vadim în interesele inculpatului Marchitan Gheorghe, iar normele vizate nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate. Or, la moment nu este o hotărîre a Curții Constituționale în acest sens.

Din aceste considerente, ținînd cont că normele ce urmează a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecării, avînd în vedere că completul nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția, completul de judecată va admite sesizarea apărătorului Marchitan Vadim în interesele inculpatului Marchitan Gheorghe, va dispune ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, sub aspectul corespunderii cu art. 119 și art. 124 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, cu suspendarea procesului penal în cauză.

În conformitate cu prevederile art. 342, 345 alin. (4) pct. 1) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, Hotărîrii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, completul de judecată

DISPUNE:

Se admite cererea apărătorului Marchitan Vadim în interesele inculpatului Marchitan Gheorghe privind sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, sub aspectul corespunderii cu art. 119 și art. 124 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

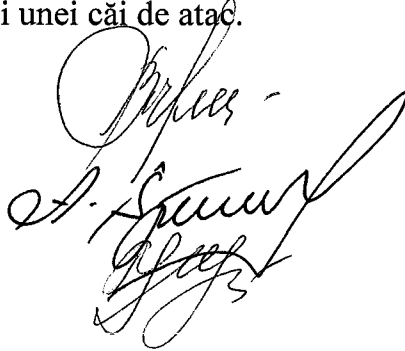
Se suspendă procesul penal în cauza penală de învinuire a lui Marchitan Gheorghe Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal al Republicii Moldova pînă la adoptarea soluției de către Curtea Constituțională.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea apărătorului Marchitan Vadim în interesele inculpatului Marchitan Gheorghe, copia rechizitoriului și copia procesului verbal al ședinței de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Judecătorii:

Sîrbu Victoria

Spoială Alexandru

Chironeț Ioana